

ΣΤΡΟΓΓΥΛΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

Συντονιστές : Καθηγητής Π. Κικίλιας (ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ)
Καθηγητής Κ. Αλαφοδήμος (ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ)
Καθηγητής Κ. Γούδας (Πανεπιστήμιο Πατρών)
κ. Α. Κατσιρίκου (Υπευθ. Βιβλ/κης Πολυτεχνείου Κρήτης)
κ. Αντωνία Μανιατάκου (Εκπρόσωπος Υπουργείου Παιδείας)
κ. Κλωντίνη Ξενίδου-Δέρβου, (Υπεύθ. Βιβλ/κης Αριστ. Παν. Θεσσαλονίκης)

Επισημαίνω ξανά ότι είμαστε ένα στρογγυλό τραπέζι όλοι μαζί. Έχω σημειώσει κάποια θέματα και θα παρακαλούσα να κάνετε επισημάνσεις. Μιλήσαμε για τη συνεργασία βιβλιοθηκών. Η κ. Κατσιρίκου έθεσε ένα σημαντικό θέμα, το οποίο συνδέεται κυρίως με την πληρέστερη αξιοποίηση των λειτουργιών και του προϊόντος της βιβλιοθήκης, αλλά και με τα οικονομικά μεγέθη, τα οποία γίνονται περιοριστικά, οπότε η ελπίδα στο μέλλον είναι πώς θα κάνουμε το «φακίρη» σε τέτοιες συνεργασίες, δηλ. δίχως λεφτά πώς θα μπορέσουμε να χορτάσουμε την οικογένεια. Ένα θέμα είναι αυτό που έχω σημειώσει. Για την οργάνωση και διαχείριση της γνώσης μίλησαν δυο-τρεις. Η Σταυρούλα Μπαρμπουνάκη έθεσε ένα θέμα που θα πρέπει να δούμε. Θα πρέπει να ξαναθίξουμε τα ΑΜΕΑ, για τα οποία έχουμε μια ιδιαίτερη αδυναμία. Και εγώ το θίγω και ο κ. Γούδας.

Θα αφήσω να κάνουν οι εισηγητές την έναρξη. Ένα γενικό θέμα πολύ μεγάλο είναι η εξ αποστάσεως εκπαίδευση και οι ευέλικτες μορφές πρόσβασης της γνώσης, κατάρτιση και επανακατάρτιση και πώς οι βιβλιοθήκες μπορούν να λειτουργήσουν ευεργετικά-θετικά. Εδώ βεβαίως μπαίνει το υπουργείο, πώς η υποστήριξη προγραμμάτων σπουδών μπορεί να αναπληρώσει άλλες λειτουργίες και πόρους. Έχουμε πολλά επιμέρους θέματα, όπως η ψηφιακή τεχνολογία και η πολιτισμική κληρονομιά.

Η κ. Ξενίδου έθεσε το θέμα του κανονισμού λειτουργίας. Ιδιαίτερα όταν έχουμε πολλές βιβλιοθήκες και πολλά παραρτήματα πρέπει να υπάρχει ένας ενιαίος τρόπος λειτουργίας,, δυνατότητας και χρήσης, τα πνευματικά δικαιώματα.

Να ξεκινήσουμε από την κ. Κατσιρίκου, κυρίες πρώτα:

κ. Ανθή Κατσιρίκου (ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ): Απλώς σαν συμπέρασμα απ' όλα αυτά, και άλλοι συνάδελφοι εδώ από τις εισηγήσεις που έκαναν, νομίζω ότι ενίσχυσαν αυτήν την πρόταση, προκύπτει ότι το πρώτο που χρειάζεται να αρχίσουμε να σκεφτόμαστε και να δρομολογούμε, θα είναι μια πιο στερεάς μορφής συνεργασία με περισσότερους τομείς δράσης. Ήδη η κ. Δέρβου είπε για κάποια θέματα που, ναι μεν αυτήν την στιγμή μπορεί να λαμβάνουν χώρα μέσα στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, αλλά σε τίποτα δεν εμποδίζει το Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, σε άλλα θέματα, να συνεργαστεί με τα ΤΕΙ και με άλλα πανεπιστήμια. Στην εισήγηση του κ. Κουλούρη φάνηκε επίσης ότι και για την εξοικονόμηση πόρων πρέπει να αρχίσουμε να σκεφτόμαστε τις συνεργασίες. Ένα παράδειγμα ας πούμε. Ακούσαμε τόσες φορές σήμερα τη λέξη «μεταδεδομένα». Η κάθε βιβλιοθήκη ψηφιοποιεί κάποιο υλικό και φτιάχνει τη δική της βάση μεταδεδομένων. Ξέρουμε ότι αυτήν την στιγμή στο εξωτερικό γίνονται συλλογικοί κατάλογοι μεταδεδομένων. Μια βάση κοινή πολλών βιβλιοθηκών που ανταλλάσσουν, ό,τι κάνουμε δηλ. με την κατανομημένη καταλαγογράφηση που ο ένας αντιγράφει εγγραφές από τον άλλον στους

συλλογικούς καταλόγους, το ίδιο κάνουν αυτήν τη στιγμή με τα μεταδεδομένα. Κάτι αντίστοιχο μπορούμε να αρχίσουμε να συμφωνούμε ότι συμβαίνει και στην Ελλάδα. Γιατί να φτιάξουμε ας πούμε τυχαία δύο «Γεωλογίες», μία το Πολυτεχνείο Κρήτης και μία το Πανεπιστήμιο της Αθήνας, ή γιατί τρεις «Ηλεκτρονικών Μηχανικών» ή καμία Θεολογίας; Αναφέρω τυχαία θέματα.

Αυτό λοιπόν και για εξοικονόμηση πόρων και ανθρώπινων και οικονομικών και χρόνου, θα έπρεπε σε κάποιες συναντήσεις - μπορεί να είναι πρωτοβουλίες κάποιου ιδρύματος αυτές ή να είναι της Κοινοπραξίας, όχι της Οριζόντιας με την έννοια του Τεχνικού Δελτίου και των έργων που έχει να υλοποιήσει, αλλά της Διοικούσας Επιτροπής - να βάλουμε κάτω κάποια θέματα σαν ιδρύματα και να μπορέσουμε να μοιράσουμε ακόμα και ρόλους, όχι μόνο θέματα και κομμάτια της δουλειάς. Κάποια ιδρύματα είναι πολύ καλά σε κάποια τεχνολογικά θέματα, άλλα στα βιβλιοθηκονομικά, πρέπει να κάνουμε μεταφορά τεχνολογίας, μεταφορά γνώσης. Αυτά μπορούμε να τα κάνουμε, κι εγώ θα έλεγα ότι θα πρέπει να συμφωνήσουμε -το είχα πει και την προηγούμενη φορά αλλά δεν έγινε- ότι κάποιο ίδρυμα πρέπει να αναλάβει να μαζέψει αποφασίζοντας βιβλιοθηκών και ένα βιβλιοθηκάριο στην περίπτωση που ο αποφασίζων στη βιβλιοθήκη δεν είναι βιβλιοθηκονόμος, και να συζητήσουμε αυτά τα πράγματα, τι κάνουμε και πώς μοιράζουμε τη δουλειά μας, γιατί αυτό που γίνεται με τα ΕΠΕΑΕΚ δεν είναι δουλειά της κάθε βιβλιοθήκης. Είναι εθνική υπόθεση. Θα πρέπει μάλιστα, τελειώνοντας, να έχει μείνει ένα αποτέλεσμα για την ίδια μας τη χώρα, γιατί η Ελλάδα είναι ανταγωνιστική με την Ολλανδία, με την Ιταλία, με την Αμερική, με το Μαρόκο κλπ. Αυτή είναι η δική μου γνώμη. Και έχω και μια πρόταση για τον κ. Ρουσιά, αλλά θα συζητήσουμε το θέμα όταν θα είναι προς συζήτηση.

κ. Κ. Ξενίδου – Δέρβου (ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΠΘ): Στο Τεχνικό Δελτίο της Οριζόντιας Δράσης στο Β' ΕΠΕΑΚ, παρόλο που η Οριζόντια δράση στο Β' ΕΠΕΑΕΚ πήρε λίγα χρήματα, είχαν μπει και το θέμα του copyright και το θέμα του virtual reference on line και το θέμα του διαδανεισμού. Είχαν μπει τέτοια, όχι σαν υλοποίηση, αλλά σαν συντονισμός και ίσως σαν πιλοτικά σχέδια. Όμως δυστυχώς οι συνεργασίες μέχρι τώρα στην Ελλάδα στηρίζονται στον υπερβάλλοντα ζήλο ορισμένων ατόμων. Θα ξαναγυρίσω πάλι στα νομοθετικά πλαίσια. Η Κοινοπραξία μας σήμερα, ενώ θα 'πρεπε, όπως φαίνεται στο Τεχνικό Δελτίο, να αποκτήσει μια δομή, μια οργάνωση, αυτό δεν έχει γίνει, γι αυτό εξακολουθούν να υπάρχουν προβλήματα. Το ίδιο πρόβλημα υπάρχει με τις βιβλιοθήκες που δεν έχουν νομική υπόσταση. Και πρέπει να προσπαθήσουμε όλοι και βασικά αυτοί που είναι υπεύθυνοι έργων, οι πρόεδροι των ΤΕΙ, να πιέσουμε το Υπουργείο, έτσι ώστε να μπουν και τα νομικά πλαίσια να στηρίζουν αυτές τις δράσεις. Όσον αφορά τώρα στην Οριζόντια Δράση, θα σας μεταφέρω την αγωνία μου. Η αγορά των 7.500 συνδρομών που έχουμε στα περιοδικά, δεν είναι πια με χρήματα του Τεχνικού Δελτίου της Οριζόντιας Δράσης. Όσον αφορά στα περιοδικά, το Τεχνικό Δελτίο στηρίζει έναν πληροφορικό που κρατάει την ιστοσελίδα του Helink, ένα βιβλιοθηκονόμο που κάνει ταξινόμηση κι όλα τα σχετικά θεματικά των περιοδικών και πληρώνει μόνο το fare search που είναι 12 βιβλιογραφικές βάσεις και τη βάση του Wilson που έχει 1500 περιοδικά μέσα. Όλα τα υπόλοιπα για φέτος θα πληρωθούν με λεφτά Δημοσίων Επενδύσεων.

Η αγωνία μου είναι ότι φέτος φτάσαμε στον Οκτώβριο για να έρθουν αυτά τα λεφτά. Εν τω μεταξύ οι εκδότες δεν περιμένουν να πληρωθούν τον Οκτώβρη, περιμένουν τα λεφτά τους στην αρχή της χρονιάς. Του χρόνου θα δώσει το Υπουργείο τα λεφτά; Αυτό δεν είναι εξασφαλισμένο. Αν δεν υπάρξει πίεση ώστε να

βεβαιωθούμε ότι το Υπουργείο θα δώσει ξανά τα λεφτά, μπορούμε να βρεθούμε του χρόνου τέτοιο καιρό χωρίς προσβάσεις, γιατί ακόμα δεν έχουν δημιουργηθεί οι δομές να μούνε καθορισμένα μέσα στο υπουργείο και πραγματικά να εγγυώνται αυτά τα κονδύλια. Μέσα από τις συνόδους των Πρυτάνεων και των Προέδρων των ΤΕΙ, είχε αποφασιστεί ότι τα χρήματα από την Οριζόντια με ένα Αλγόριθμο θα αφαιρούνταν από τους προϋπολογισμούς των ιδρυμάτων. Αυτό δε χρειάστηκε να γίνει φέτος, γιατί τα κονδύλια τα έδωσε το υπουργείο. Του χρόνου, όμως, με μια Ολυμπιάδα μπροστά μας θα συνεχίσουμε να έχουμε την Κοινοπραξία; Γι αυτό είναι απαραίτητο να γίνουν δομές διοικητικές που θα στηρίζουν τις δράσεις που προσπαθούμε να κάνουμε και πραγματικά να γίνουν συνεργασίες και στις ψηφιακές βιβλιοθήκες και στα Reference on line και οπουδήποτε αλλού.

Καθηγητής Παναγιώτης Κικίλιας (ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ): Να πάρουν οι κυρίες το λόγο πρώτα. Βεβαίως εδώ μπαίνουμε στο καθεαυτό πρόβλημα: Τι γίνεται με τις χρηματοδοτήσεις; Όσο μπορείτε να μας ενημερώσετε. Και που πάμε, αν εκεί υπάρχει κάποιο στοιχείο στην μετά-ΕΠΕΑΕΚ εποχή, κ. Μανιατάκου. Επειδή γράφουμε και στα μαγνητόφωνα και βγαίνουν και τα πρακτικά, αναφέρουμε και τα ονόματα. Παράκληση, πείτε μας ό,τι εσείς κρίνετε και ό,τι εσείς ξέρετε.

κ. Αντωνία Μανιατάκου (ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ): Όσον αφορά στις χρηματοδοτήσεις, εγώ εντέλλομαι να μιλήσω σε ό,τι αφορά το ΕΠΕΑΕΚ. Για τις χρηματοδοτήσεις, που παίρνετε από τον τακτικό προϋπολογισμό, δεν έχω γνώση και δεν είναι δικιά μου δουλειά.

Στις χρηματοδοτήσεις όσον αφορά στο ΕΠΕΑΕΚ και τους συγκεκριμένους προϋπολογισμούς που έχετε, αν κάνετε απορροφήσεις, υπάρχει συνεχής ροή μέχρι το 2006. Τώρα μετά το 2006 ακόμη δεν έχει εγκριθεί το ΕΠΕΑΕΚ ΙΙΙ. Δεν ξέρουμε τους στόχους, δεν ξέρουμε τις προτεραιότητες και δεν ξέρουμε αν σε αυτά που θα εγκριθούν –στους στόχους και στις προτεραιότητες- χωράνε πλέον οι βιβλιοθήκες. Διότι κάθε φορά ξέρετε ότι η Ευρωπαϊκή Κοινότητα θέτει κατευθύνσεις και προσανατολίζει ποιούς τομείς θέλει να ενισχύσει. Οι βιβλιοθήκες έχουν χρηματοδοτηθεί και στο Α' και στο Β' ΕΠΕΑΕΚ. Υποτίθεται χρηματοδοτήθηκαν προσθετικά του τακτικού προϋπολογισμού, ήρθαν και έστησαν κάποια υποδομή, την οποία εσείς θα μπορούσατε να εκμεταλλευτείτε, έτσι ώστε να έχετε κάποια έσοδα προς όφελος των βιβλιοθηκών. Από δω και πέρα είναι πολύ ασαφές το τοπίο, τι θα γίνει με το ΕΠΕΑΕΚ, όσον αφορά στα θεσμικά πλαίσια για τον οργανισμό των βιβλιοθηκών ή τι θα γίνει με τα πνευματικά δικαιώματα. Είναι θέμα του υπουργείου του Κεντρικού, δεν είναι θέμα του ΕΠΕΑΕΚ και σαφώς εσείς σαν φορείς έχετε μεγάλη δύναμη και έπρεπε οι προσπάθειές σας να ενταθούν και να πιέσετε προς επίλυση αυτών των ζητημάτων. Το ΕΠΕΑΕΚ νομίζω ότι κάνει ό,τι μπορεί, με ό,τι δυνατότητες του επιτρέπονται.

Καθηγητής Παναγιώτης Κικίλιας (ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ): Να ρωτήσουμε λοιπόν κάτι συμπληρωματικά για το ΕΠΕΑΕΚ. Αν ένα πρόγραμμα προχωράει, κάνει τις απορροφήσεις 100% - βεβαίως το 100% των απορροφήσεων ή της χρηματοδότησης δεν επαρκεί και το ξέρετε πολύ καλά, εξ αρχής, αναγκαστήκαμε και κόψαμε άτομα, εργαζόμενους ή τέλος πάντων κόψαμε δράσεις - υπάρχει δυνατότητα από

περισσεύματα από άλλα προγράμματα, που δεν έχουν προχωρήσει ή από άλλες πηγές; Το ερώτημα είναι αυτό.

κ. Αντωνία Μανιατάκου (ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ): Και πάλι εδώ είναι ασαφές το τοπίο, διότι πλέον δεν μπορούμε να κάνουμε αύξηση του προϋπολογισμού, παρόλο που πραγματικά, όπως λέτε, κάποια έργα θα έπρεπε να επιβραβευθούν, γιατί έχουν καλές απορροφήσεις, έχουν καλή πορεία σαν φυσικό αντικείμενο. Στα πλαίσια του ΕΠΕΑΕΚ II οι διαδικασίες είναι πολύ διαφορετικές. Κάθε πρόσθετο παραδοτέο ή κάθε αύξηση φυσικού αντικειμένου, που προϋποθέτει αύξηση προϋπολογισμού, θα πρέπει να επαναπροκηρυχθεί. Υπάρχει ένα θέμα το οποίο με έχουν ρωτήσει πολλοί και συζητείται στο Υπουργείο και ενδεχομένως προβληματίζει και εσάς. Είναι αυτό το αποθεματικό επίδοσης που παλεύει το Υπουργείο και αυτό κυνηγάει μήπως μπορέσει και το πάρει. Ακόμη και σχετικά με αυτό όμως, δεν μπορεί κανένας να δεσμευτεί για το πού θα πάνε τα χρήματα και αν το πάρει το ΕΠΕΑΕΚ. Είναι θέμα της κοινότητας να μας υποδείξει σε ποιά κατεύθυνση θέλει να το διοχετεύσει. Μπορεί π.χ. στις ίσες ευκαιρίες, να μην πάει στην αναβάθμιση ποιότητας που εντάσσονται οι βιβλιοθήκες. Δηλαδή, όλα είναι πολύ ρευστά και στην πορεία δεν ξέρω κατά πόσο θα μπορέσουμε να διαμορφώσουμε τα πράγματα. Πραγματικά όμως οι βιβλιοθήκες, επειδή είναι η πρώτη ενέργεια που εντάχθηκε και που πραγματικά έχει δείξει έργο, προχωράνε. Η υπηρεσία είναι θετικά προσκείμενη, αν υπάρξει κάποια δυνατότητα, να ενισχύσει τις βιβλιοθήκες. Όμως υπάρχουν πολύ δεσμευτικές διαδικασίες και δεν ξέρω πώς θα καταλήξουν τα πράγματα.

Καθηγητής Παναγιώτης Κικίλιας (ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ): Ευχαριστώ κ. Μανιατάκου. Να πούμε ότι για τα ΑΜΕΑ είχαμε κάνει κι εκεί κάποιες προσπάθειες. Θα παρακαλέσω τον καθηγητή, τον κ. Γούδα, με τον οποίο έχουμε συνεργαστεί και στο παρελθόν σε ένα πρόγραμμα, το Πανεπιστήμιο Πατρών, το ΤΕΙ Πειραιά και το Παιδαγωγικό, να μας μιλήσει γι' αυτό το θέμα. Εμείς στο πρόγραμμα της βιβλιοθήκης είχαμε προβλέψει κάποιες δράσεις και κάποιες θέσεις ατόμων με διάφορες μορφές αναπηρίας. Δυστυχώς, και το ΕΤΠΑ μόλις τώρα εγκρίθηκε, πριν από λίγο το πήραμε. Δε μπορώ να καταλάβω, δηλ. φεύγουν 3 χρόνια για να κάνουμε 5 θέσεις εργασίας ή τις προσβάσεις στα ΑΜΕΑ. Μιλάμε για βιβλιοθήκες και πολιτισμό κι εγώ θα το επαναλαμβάνω και θα το θίγω πάντοτε. Αν δεν ξεκινήσουμε από αυτά, για ποιόν πολιτισμό μιλάμε και για ποιες Ολυμπιάδες;

Τέλος πάντων. Επανερχομαι λοιπόν στο θέμα αυτό. Τώρα πήραμε το ΕΤΠΑ εμείς, παρότι έχουμε κάνει μελέτες, έχουμε κάνει και ένα ειδικό πρόγραμμα, χρηματοδοτούμενο από το ΠΕΝΕΔ και θα μου επιτρέψετε να ξεφύγω λίγο. Και πάω εκεί στη νέα προκήρυξη του ΠΕΝΕΔ. Ενώ δεν υπήρχαν απαγορευτικές διατάξεις, και όσοι είχαν επιθυμία ήταν σκληροί εργάτες και είχαν και ιδέες από όλους τους χώρους και απ' τα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ, υπέβαλαν προτάσεις και τις έκριναν κάποιες επιτροπές κατάλληλες κατά τεκμήριο και κάποιοι παίρνανε, όπως πήραμε κι εμείς, 1-2 προτάσεις, κάποιοι δεν έπαιρναν. Στη νυν προκήρυξη έχουν βάλει κάποιοι οι οποίοι έτσι έκριναν ότι οπωσδήποτε πρέπει να ανατίθενται τίτλοι διδακτορικών και ή να αναφέρονται τα άτομα τα φυσικά ή οι τίτλοι και εντός 2 μηνών της εγκρίσεως, θα πρέπει να αναφέρονται και άτομα. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι τα ΤΕΙ αποκλείονται δια της πλαγίας, διότι τα ΤΕΙ δεν έχουν εκ του νόμου δυνατότητα να αναθέσουν διδακτορικά οπότε όσοι -ήταν κι άλλοι συνάδελφοι από άλλα ΤΕΙ- έκαναν προσπάθειες και για το νέο ερευνητικό δυναμικό και για προτάσεις τέτοιες

αποκλείονται με τον τρόπο αυτόν. Δυστυχώς περιμέναμε να είναι κι άλλοι εδώ, οι οποίοι δεν είναι αυτήν την στιγμή. Τέλος πάντων το θίγω εγώ για να καταγραφεί κιάλας στα πρακτικά. Εμείς πάντως είμαστε εδώ και επανερχόμαστε στα ΑΜΕΑ. Κυρία Μανιατάκου, για το ΕΤΠΑ έχετε να μας πείτε τίποτα;

κ. Αντωνία Μανιατάκου (ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ): Το ΕΤΠΑ, ξέρετε, δεν το χειρίζομαι εγώ. Ξέρω ότι έχει μακρηγορήσει. Σίγουρα δημιουργεί προβλήματα στο ΕΚΤ, γιατί υποτίθεται ότι πρέπει να υπάρχει υποδομή του ΕΤΠΑ για να λειτουργήσει το ΕΚΤ. Αυτό είναι γνωστό στην υπηρεσία. Δυστυχώς, αυτές οι δεσμευτικές διαδικασίες - εντάξεις, ξέρουμε τι δυσκολίες πραγματικά αντιμετωπίζουν και γι' αυτό επιτρέπουμε τις αλλαγές στις ημερομηνίες, στα χρονοδιαγράμματα του έργου, γιατί κατανοούμε αυτές τις δυσκολίες.

Καθηγητής Παναγιώτης Κικίλιας (ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ): Εμείς θα επανέλθουμε στην ψηφιακή τεχνολογία, στον πολιτισμό, στις τέχνες και στα ΑΜΕΑ μετά την εισήγηση του κ. Γούδα. Δεν ξέρω αν θέλετε να συμπληρώσετε κάτι.

Καθηγητής Κωνσταντίνος Γούδας (ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ): Θέλω να διευκρινίσω κάτι. Η ομιλία μου ξεκίνησε με τη συμπλήρωση των ΕΠΕΑΕΚ, με την προσπάθεια αυτή της επενδύσεως και θα ήθελα να πω ότι κανένας, ιδιαίτερα αυτοί που ασχολούνται με τις θετικές επιστήμες, δεν πρέπει να λησμονεί το συντελεστή αποδόσεως στις μεταβολές ενεργειών. Αν έχεις τόσες μονάδες ενέργειας μιας μορφής, δηλαδή χρημάτων εν προκειμένω, πόσες μονάδες ενέργειας σε ηλεκτρονικές βιβλιοθήκες και κάλυψη του όλου αντικειμένου και της αποστολής της βιβλιοθήκης. Οι συντελεστές αποδόσεως ποικίλλουν, από 8%. Δίνεις δηλ. 100 μονάδες χρημάτων και παίρνεις 8% αποτέλεσμα στις θερμικές μηχανές. Και υπάρχουν και μερικές που φτάνουν στο 98-99% μετατροπής ηλεκτρικής ενέργειας σε κίνηση, σε ορισμένους πάρα πολύ καλά μελετημένους κινητήρες-μοτέρ.

Μέρος της αποστολής των ΕΠΕΑΕΚ είναι η δημιουργία των λογίων. Ξέρετε οι λόγοι που πηγαίνουν στις ηλεκτρονικές βιβλιοθήκες, στις ελληνικές και τις ξένες, είναι εκτός από τους περιθωριακούς που είναι πάρα πολλοί και είναι πολύ ενοχλητικοί. Δεν ξέρω πώς θα αντιμετωπίσει η κοινωνία αυτούς τους ανθρώπους, οι οποίοι παρενοχλούν πάρα πολύ το παγκόσμιο σύστημα πληροφορικής, το internet και τη σύνδεση με τις βιβλιοθήκες. Οι λόγοι είναι άνθρωποι οι οποίοι έχουν πάρει πτυχίο, είναι στα μέσα να πάρουνε ένα πτυχίο. Αλλά είναι ένα μικρό ποσοστό ανθρώπων. Ένα άλλο μεγάλο ποσοστό που οι ηλεκτρονικές βιβλιοθήκες των ΑΕΙ και των ΤΕΙ πρέπει να προσελκύσουν, δηλ. οι νέοι λόγοι, είναι αυτοί που θα μάθουν κάτι από το σύστημα. Γιατί το σύστημα είναι σύνθετο, σε μαθαίνει μια ολόκληρη τέχνη και όταν μιλούσα για το ειδικό παράδειγμα και υπάρχουν 10δες ανάλογα συστήματα που μπορούν να σε μάθουν μια ολόκληρη τέχνη και να την εφαρμόσεις πολιτιστικά και επαγγελματικά. Να συνθέσεις δηλ. μουσική για ευχαρίστηση δική σου και ικανοποίηση ή για επαγγελματικούς λόγους, γιατί οι μορφές των συνδυασμών ηχητικών παραγωγών που δημιουργούν ψυχικές καταστάσεις στον κόσμο είναι ένα πάρα πολύ ενδιαφέρον κεφάλαιο, που μπορεί να χρησιμοποιήσει ο καθένας και επαγγελματικά. Και εκείνο που θέλω να πω δεν είναι μόνο για τα ΑΜΕΑ. Απλώς επανέφερα αυτό που είχα πει και προ 2 ετών εδώ, ότι η τεχνολογία έχει τη δύναμη της εξισώσεως των ανθρώπων, δηλ. αν κάποιο αισθητήριο σου δεν πιάνει, η τεχνολογία

σε βάζει μέσα στο παιχνίδι, δημιουργώντας την κατάλληλη τεχνολογική επέκταση που θα σε κάνει να μπαίνεις κι εσύ μέσα στο παιχνίδι, έτσι ώστε, όταν δεν μπορείς να χρησιμοποιήσεις τα αφτιά σου και τα μάτια σου βλέποντας δηλ. την ανάλυση ενός σήματος, να καταλαβαίνεις την ένταση και τη χροιά του ήχου και να κάνεις σύνθεση και αρμονία. Και γι αυτό μπαίνουν τα ΑΜΕΑ και είναι χρήσιμο να μπαίνουν όλοι οι άνθρωποι και αυτό είναι η ευεργετική συνιστώσα της τεχνολογίας. Αλλά εννοούσα όλους και γι αυτό δίδασκα το μάθημα στους φοιτητές και μία εκ των πέντε ασκήσεων ήταν να κάνουν μια μουσική σύνθεση, ελπίζοντας ότι θα βγει κάποιος σαν τον Ξενάκη ή τον Γιάννη που να κάνει σύνθεση επαγγελματικά. Ανάλογα έκανα και για το ηλεκτρονικό παιχνίδι. Τους επέβαλα μια άσκηση να είναι για το ηλεκτρονικό παιχνίδι. Μάλιστα έβαζα 10 σε οποιονδήποτε έφτιαχνε ένα ηλεκτρονικό παιχνίδι σαν τον Batman ή κάτι ανάλογο και έβρισκε και ένα πελάτη να το πουλήσει 3 ευρώ μόνο. Να βρει ένα πελάτη γιατί έχει σημασία σε μια διεθνώς ανταγωνιστική κοινωνία να βγάλει κανείς μερικούς πεισματάρηδες επιστήμονες στον ελληνικό χώρο, που να παράγουν κάτι που να μπορούν να το πουλήσουν. Η πώληση είναι εμπορική πράξη, αλλά ταυτόχρονα είναι αποδεικτική της αξίας. Αυτά ήθελα να πω.

Καθηγητής Παναγιώτης Κικίλιας (ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ): Ευχαριστώ πολύ κ. Καθηγητά. Ήθελα να παρακαλέσω όλους τους συνέδρους όποιον θέλει να κάνει τοποθέτηση ή να θέσει ερώτηση ή να συμπληρώσει.

Καθηγητής Αντ. Αλεξανδρόπουλος (ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ): Άκουσα μετά μεγάλης προσοχής τις διάφορες αξιόλογες εισηγήσεις που έγιναν. Φοβάμαι ότι με την ολοκλήρωση των ηλεκτρονικών βιβλιοθηκών θα περιοριστούν οι νέοι στα σπίτια τους, θα απομακρυνθούν από τους χώρους συνάντησης και από τους χώρους προβληματισμού, θα περιοριστεί η ομαδική διεκδίκηση και επομένως η επιβολή της θέλησης των κρατούντων θα είναι πιο εύκολη. Η ανησυχία μου αυτή έχει κάποια βάση.

κ. Κ. Ξενίδου – Δέρβου (ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΠΘ): Προσωπικά τουλάχιστον δε νομίζω. Όλα αυτά που γίνονται είναι συμπληρωματικά. Δεν αλλάζει τίποτα στο σημερινό κορμό της διδασκαλίας. Όλα αυτά γίνονται συμπληρωματικά για να τονώσουν και να ξαναρθούν οι φοιτητές στα αμφιθέατρα, για να δείξουν ενδιαφέρον στα μαθήματά τους. Αυτά είναι προκλήσεις και συμπληρωματικά για να ξαναγυρίσουν. Έχω κι εγώ κόρη στο πανεπιστήμιο. Τα 2 πρώτα χρόνια, τα παιδιά όταν μπαίνουν στο Πανεπιστήμιο ή ΤΕΙ κάνουν διακοπές από τις Πανελλήνιες. Σκοπός είναι να τους δώσουμε αφορμή, να τους φέρουμε ξανά μέσα στα πανεπιστήμια και όχι για να καταργήσουμε αυτά που έχουμε τώρα. Όλα αυτά που γίνονται είναι συμπληρωματικά και βοηθήματα.

κ. Ανθή Κατσιρίκου (ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ): Άλλωστε η ζωή και σε άλλους τομείς πέραν των βιβλιοθηκών και μαθημάτων, έχει αποδείξει ότι το internet ένωσε κόσμους. Δείτε με πόση ευκολία συνεννοούνται και κλείνουν ραντεβού στη Θεσσαλονίκη, στη Γένοβα. Σας λέω ένα παράδειγμα. Πριν το internet θα μπορούσαν να γίνουν όλες αυτές οι εκδηλώσεις σε διάφορα σημεία του κόσμου από

διαμαρτυρούμενους όλου του κόσμου; Και αυτό συμβαίνει σε πολλούς τομείς. Απλά ανέφερα μια περίπτωση που είναι γνωστή από τα Μέσα. Επιμέρους τέτοιες δραστηριότητες συμβαίνουν για πάρα πολλά πράγματα. Και ο κόσμος τελικά συνενώνεται. Ακόμα και οι ιδεατές ομάδες, που έλεγα το πρωί, κάποια στιγμή γίνονται φυσικές, δηλ. συναντώνται με διάφορες αφορμές και εκδηλώσεις, μόνο και μόνο γιατί πρέπει να έρθουν πιο κοντά, να γνωριστούν και να συνδεθούν. Ποτέ δε μένουν ιδεατές. Αυτό τουλάχιστον έχει δείξει η εμπειρία από άλλες χώρες.

Καθηγητής Αθαν. Ρούτουλας (ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ): Άκουσα κατακόρον εκφράσεις και προτάσεις συνεργασιών. Εκείνο το οποίο θα ήθελα να κάνω σαν παρατήρηση και για διευκόλυνση αυτών των συνεργασιών, είναι ότι στη φάση της ομοσπονδοποίησης, στην οποία βαδίζει η κοινωνία και ο κόσμος, συνήθως τη συνεργασία ή την ομοσπονδοποίηση την θέλουν πολύ περισσότερο οι μεγάλοι, οι ισχυροί και λιγότερο οι μικροί. Πιστεύω ότι το πρόβλημα είναι ότι οι μεγάλοι θέλουν να επιβάλλουν τις απόψεις τους γενικότερα στο σύστημα συνεργασίας της, που θα συμπτυχθεί και ότι οι μικροί φοβούνται ότι θα αποκομίσουν πολύ λιγότερα απ' όσα αναμένουν από αυτές τις συνεργασίες. Είναι θέμα λοιπόν στη βάση της συνεργασίας να βρεθεί όχι μόνο η θέση και η κατάσταση κατά την έναρξη αυτής της σύμπτυξης, αλλά και να παρασχεθεί μια δυναμική ανάπτυξης των ασθενέστερων, οι οποίοι θα έχουν να ωφεληθούν περισσότερο από αυτή τη συνεργασία. Δηλαδή με λίγα λόγια και απλά, οι καλές συμφωνίες θα υποβοηθήσουν και θα επιβραβεύσουν τα προϊόντα μιας καλής συνεργασίας.

Το δεύτερο στοιχείο στο οποίο ήθελα να αναφερθώ και αφορά όχι αυτά που ειπώθηκαν μέχρι τώρα στη στρογγυλή τράπεζα, αλλά στην πρόταση του κ. Κουλούρη, είναι ότι στα θέματα ανάπτυξης καινούργιων μαθημάτων, ευτυχώς ή δυστυχώς είναι θέμα της αντίληψης του καθενός από την Ευρωπαϊκή Ένωση, υπάρχει μια αντίληψη περισσότερο τεχνοκρατική. Μια ανάλογη ανάπτυξη μαθημάτων, μιλώ σαν υπεύθυνος ενός προγράμματος που βρίσκεται σε εξέλιξη, είναι η ανάπτυξη μαθημάτων επιχειρηματικότητας. Βεβαίως, οι κλασικές επιστήμες και ο πολιτισμός είναι κάτι που επιζητούμε σαν έθνος και πρέπει να το προβάλλουμε. Από την άλλη πλευρά η Ευρώπη ίσως δεν ασχολείται τόσο με τον πολιτισμό, ασχολείται με κάτι εξίσου σημαντικό που είναι η ανάπτυξη της απασχόλησης μέσω άλλων εναλλακτικών μορφών απασχόλησης μια από τις οποίες είναι η επιχειρηματικότητα. Επομένως, ένα σύστημα τέτοιο που προτείνει ο κ. Κουλούρης για την οριζόντια δράση μαθημάτων πολιτισμού ή ανθρωπιστικών σε γενικότερη έκφραση στα Πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ, υφίσταται προς την πλευρά της απασχόλησης και μόνο και που αφορά την επιχειρηματικότητα και είναι ένα πρόγραμμα που τρέχω, αλλά δεν είχα την ευκαιρία να μιλήσω γι αυτό, γιατί δεν πολύ-συνδέεται με το θέμα των βιβλιοθηκών.

Κατόπιν τούτου και επειδή συμβαίνει, παρότι είμαι τεχνοκράτης και σκληρός θα έλεγα, να με ενδιαφέρει εξίσου η ανθρωπιστική ανάπτυξη και οι κλασικές σπουδές, συνηγορώ υπέρμετρα υπέρ της πρότασης του κ. Κουλούρη να αναπτυχθεί δίκτυο ανθρωπιστικών μαθημάτων στο σύστημα σπουδών των ΤΕΙ και των Πανεπιστημίων. Ευχαριστώ πολύ.

Καθηγητής Παναγιώτης Κικίλιας (ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ): Θα μιλήσει η κ. Κατσιρίκου και η κ. Δέρβου. Έχει ζητήσει το λόγο ο κ. Τσελές, ο κ. Κουλουγλιώτης και ο κ. Κουτσογιώργης.

κ. Ανθή Κατσιρίκου (ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ): Όσον αφορά στις συνεργασίες, ήθελα να πω ότι ουσιαστικά στην Ελλάδα, που βρισκόμαστε σε ένα πολύ πρώιμο στάδιο συνεργασιών, νομίζω ότι δεν υπάρχουν στην πράξη τόσο μεγάλες διαφορές και τόσο ανοιχτή ψαλίδα μεταξύ των ιδρυμάτων, τα πολύ ισχυρά ή τα πολύ αδύναμα. Αλλά και πάλι στις περιπτώσεις των συνεργασιών οι στόχοι επαναπροσδιορίζονται συνεχώς και σε μια στρατηγική μακροπρόθεσμη και τα πράγματα και οι συνεργασίες πηγαίνουν ανάλογα με το πώς πηγαίνει το πρόγραμμα και διαμορφώνονται ανάλογα. Δε νομίζω ότι υπάρχει τέτοιο θέμα ανησυχίας που θέτετε. Επίσης ήθελα να πω, επειδή κάτι ανέφερε η κ. Δέρβου, πως νομίζω ότι οι συνεργασίες δεν είναι θέμα νομοθετικών πλαισίων και νόμων που θα μας τα καθορίσουν μόνο. Υπάρχουν δηλαδή συμβάσεις υπογεγραμμένες μεταξύ των ιδρυμάτων και της οριζόντιας δράσης για τα ηλεκτρονικά περιοδικά και έτσι είναι δεσμευμένα όλα τα ιδρύματα και η οριζόντια δράση για αυτή τη συμφωνία που έχουμε κάνει με τους εκδότες του εξωτερικού ή τους παροχείς πληροφόρησης. Κάτι αντίστοιχο λοιπόν θα μπορούσαν να έχουν τα ιδρύματα και για άλλα θέματα τα οποία δεν κοστίζουν οπωσδήποτε. Θα μπορούσαν δηλαδή να δεσμευθούν για το θέμα των μεταδεδομένων και για τα πρότυπα τα οποία θα χρησιμοποιούμε ή για την κατανομή δουλειάς μεταξύ των ιδρυμάτων. Σε αυτό δε χρειαζόμαστε νομοθετικό πλαίσιο. Θα ήταν η ίδια φόρμουλα που χρησιμοποιήθηκε για τα περιοδικά, απλώς δεν έχει επιπρόσθετη χρηματοδότηση και επιπρόσθετο κόστος μια τέτοια συνεργασία. Αυτή τη διευκρίνηση ήθελα να κάνω.

κ. Κ. Ξενίδου – Δέρβου (ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΠΘ): Προ-Κοινοπραξίας, το Αριστοτέλειο είχε 3000 έντυπες συνδρομές περίπου. Περίπου 4 ιδρύματα είχαν από 1000-1500 αμέσως μετά, όλοι οι υπόλοιποι πολύ λιγότερα, με μερικά ΤΕΙ ίσως και καμία. Σήμερα όλα τα ιδρύματα έχουν 7500 συνδρομές και κάποια έχουν συμπληρωματικά παραπάνω. Ποιοί κέρδισαν πιο πολύ; Και να πω και το άλλο. Το Αριστοτέλειο έχει το 25% των φοιτητών, όχι και των ΤΕΙ. Στη διοικούσα επιτροπή της κοινοπραξίας κάθε ακαδημαϊκό ίδρυμα ΑΕΙ ή ΤΕΙ έχει έναν εκπρόσωπο. Πού μπορεί το Αριστοτέλειο να επηρεάσει πιο πολύ από οποιοδήποτε άλλο ίδρυμα; Πουθενά. Είναι απολύτως δημοκρατικό το σύστημα. Από κει και πέρα, αν στη μόνιμη ομάδα περιοδικών είμαστε από 4 πανεπιστήμια, είναι γιατί εμείς προσφερθήκαμε ουσιαστικά. Κι εδώ έρχομαι να πω ότι δεν χρειάζονται υπογραφές, αν κουραστούμε, γιατί παιδευόμαστε 4 χρόνια με αυτή την ιστορία και κάποια στιγμή θα πούμε «ας πάει και κάποιος άλλος». Δεν υπάρχει δομή, θα καταρρεύσει, θα μείνουν οι υπογραφές των συμφωνιών, αλλά ποιος θα τρέχει και θα απαντάει στα τηλέφωνα, που το τάδε ΤΕΙ λέει δεν βλέπω αυτά τα περιοδικά, το IT άλλαξε κλπ. Δεν είναι πάντα τόσο απλό, χρειάζεται να υπάρχει μια δέσμευση.

Καθηγητής Παναγιώτης Κικίλιας (ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ): Θα παρακαλέσω, αν δεν υπάρχει κάποια μεγάλη ανάγκη από κάποιον σύνεδρο, να κλείσουμε με τους 3 που ανέφερα γιατί είναι 20:10 για να τηρήσουμε και το χρόνο, στις 21:00 πρέπει να είμαστε εκεί.

Ο κ. Τσελές έχει το λόγο, μετά ο κ. Κουλουγλιώτης και ο κ. Κουτσογιώργης.

Καθηγητής Δημήτριος Τσελές (ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ): Σέβομαι πάρα πολύ, κ. Πρόεδρε, το χρόνο των συνέδρων και ξέρω ότι συνεχίζεται το πρόγραμμα αμέσως μετά. Απλώς θα 'θελα να επισημάνω δύο πολύ βασικά πράγματα όσον αφορά στη λειτουργία ιδιαίτερα των ψηφιακών βιβλιοθηκών. Ας βάλω έναν αφορισμό. Το πλαίσιο καθορίζει τη συμπεριφορά, οι κανόνες καθορίζουν τις συμπεριφορές των ανθρώπων. Εμείς οι παλαιότεροι, π.χ. όταν δίναμε εισαγωγικές εξετάσεις που δεν είχαμε καθορισμένο βιβλίο αναφοράς, διαλέγαμε, συγκρίναμε βιβλία, μαθαίναμε μέσα από τις πολλαπλές αναγνώσεις και κατασταλάζαμε καλύτερα σε κάποιες γνώσεις. Τα νέα παιδιά ξέρουμε ότι έχουμε απορροφηθεί από το σύστημα και «φυλακίζονται» σε ένα μοναδικό βιβλίο, που το μαθαίνουν απ' έξω για να πάνε να δώσουν εξετάσεις. Αυτή η συμπεριφορά δυστυχώς, από ότι έχουμε διαπιστώσει, συνεχίζεται και μέσα στα ιδρύματα και παρά τις προσπάθειες που κάνουμε οι περισσότεροι από τους καθηγητές, δε μπορούμε να τα βάλουμε να κριτικάρουνε τη γνώση και να επωφεληθούν από τις συμβατικές βιβλιοθήκες που υπήρχαν ήδη από παλαιότερα. Ωστόσο, αυτό το σύστημα των συμβατικών βιβλιοθηκών, είναι μάλλον πολύ ακριβό σύστημα για τα δικά μας δεδομένα. Με πάρα πολύ κόπο μπορέσαμε να εξασφαλίσουμε μέσα σε λίγα χρόνια διάφορες πιστώσεις, για να εμπλουτίσουμε αυτές τις βιβλιοθήκες που έχουμε. Από την άποψη αυτή, οι ψηφιακές βιβλιοθήκες έρχονται να βελτιώσουν την απόδοση του συστήματος τάξης μεγέθους. Είναι προφανές νομίζω, δε χρειάζεται να το προσδιορίσουμε αν είναι X100 η απόδοση ή X1000 τόσο σε χρόνο, όσο σε όγκο πληροφοριών, για να δώσουμε μία έμμεση τουλάχιστον απάντηση σε αυτό που ρωτήθηκε προηγουμένως, αν τα παιδιά θα απορροφηθούν από το σύστημα. Τη δώσατε το πρωί, ότι αυτό είναι το εργαλείο. Το πόσο εμείς θα πείσουμε τα παιδιά μας να χειριστούν το εργαλείο με τη φυσική τους τουλάχιστον ευφυΐα και να διαλέξουν το μεστό νοήματος και να παρατήσουν έτσι ώστε να μην απορροφηθούν από το εργαλείο, είναι μάλλον στα χέρια μας. Το θέμα είναι ότι τώρα πια έχουμε τη δυνατότητα σε πάρα πολύ μικρό χρόνο να μπορούμε να βρούμε αυτό που θέλουμε και έτσι να αυξηθεί κατά τάξεις μεγέθους η απόδοση του εκπαιδευτικού μας συστήματος, με κέντρο πια τις ψηφιακές βιβλιοθήκες. Σας ευχαριστώ πολύ.

Καθηγητής Παναγιώτης Κικίλιας (ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ): Ευχαριστούμε κι εμείς. Ο κ. Κουλουγλιώτης.

Καθηγητής Νικόλαος Κουλουγλιώτης (ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ): Το 1836 το γυμνάσιο που πρωτολειτούργησε είχε 21 ώρες μάθημα εκ των οποίων οι 16 ήταν αρχαία ελληνικά. Κ. Γούδα, θα 'μαι αφαιρετικός για να αποδείξω πως έχετε δίκιο σε αυτό το αξίωμα που διατυπώσατε για την εξυπνάδα του ανθρώπου. Γι αυτό είχαμε πολλά χρόνια ελληνοπρεπή, αν θέλετε κλασική, παιδεία. Εδώ και 40 χρόνια που υπηρετώ στην εκπαίδευση έκανα πολύ μεγάλο αγώνα για να γίνει αυτό που είπε ο κ. Κουλούρης. Τίποτα δεν έγινε. Εξαφανίσθηκαν τα κλασικά γράμματα και η ανθρωπιστική παιδεία πήγε περίπατο. Εγώ ωφελήθηκα πάρα πολύ από όλα αυτά. Για όποιον ξέρει την ιστορία της νεότερας Ελλάδος και γυρίσει τα χωριά, θα δει ότι οι κοινότητες έφτιαχναν μια εκκλησία. Τα ωραιότερα κτίρια σε όλα τα χωριά είναι οι εκκλησίες, παντού στην Ελλάδα. Δίπλα ήταν το σχολείο και δίπλα ήταν μια βιβλιοθήκη. Δεν παρουσιάζετε τίποτα καινούργιο εσείς. Παρουσιάζετε την καινούργια τεχνολογία. Δεν υποτιμώ το έργο σας. Πηγαίνετε στη Δημητσάνα, στην ορεινή Αρκαδία, όπου θέλετε. Η βιβλιοθήκη υπήρχε και αυτός ήταν ο πολιτισμός της πατρίδας μας.

Εντυπωσιάστηκα πράγματι απ' αυτά που άκουσα απόψε. Θα επιμείνω μόνο σε μία ερώτηση. Κυρία Ξενίδου, ξέρετε εσείς ως φυσικός ότι το πρώτο πιστοποιητικό ταυτότητας είναι η γλώσσα για ένα έθνος; Η γλώσσα είναι η σπονδυλική στήλη του έθνους και πιστεύω προσωπικά ο εθνικός θάνατος ισούται με τον γλωσσικό θάνατο. Εξηγήστε μου τί εννοείτε όταν λέτε μ' αυτά τα μέσα θα καταργηθεί η ελληνική γλώσσα; Αν καταργηθεί, δηλ. αν εξαφανισθεί η ελληνική γλώσσα, τί τις θέλουμε τις βιβλιοθήκες;

κ. Κ. Ξενίδου – Δέρβου (ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΠΘ): Ίσως δεν έκανα τον εαυτό μου κατανοητό. Εννοούσα, μια και σήμερα η ηλεκτρονική πληροφόρηση μπαίνει στη ζωή μας και δυστυχώς η επιστημονική ηλεκτρονική πληροφόρηση είναι οι ξένοι εκδοτικοί οίκοι και τα ξένα περιοδικά, αν δε φροντίσουμε εμείς να ψηφιοποιήσουμε όσο το δυνατόν πιο πολύ υλικό στη γλώσσα, μας θα χάσουμε το παιχνίδι. Αυτό είπα, ότι πρέπει να ψηφιοποιούμε υλικό στην ελληνική γλώσσα. Να αυξήσουμε μέσα στο διαδίκτυο οτιδήποτε υλικό υπάρχει στην ελληνική γλώσσα.

Καθηγητής Παναγιώτης Κικίλιας (ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ): Όπως καταλάβατε κ. Κουλουγλιώτη είναι υπέρ της ελληνικής γλώσσας η κ. Δέρβου. Ο κ. Κουτσογιώργης.

Καθηγητής Χρήστος Κουτσογιώργης (ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ): Θα ευχαριστήσω όλους τους συνέδρους για την υπομονή τους, μια και είμαι ο τυχερός του τέλους, καθώς και το προεδρείο που μου έδωσε το λόγο. Θα ήθελα να παρατηρήσω δύο βασικά πράγματα. Λέγομαι Χρήστος Κουτσογιώργης, διδάσκω Γλώσσα Προγραμματισμού στο ΤΕΙ Πειραιά σε σχολή Τεχνολόγων. Ένα από τα προβλήματα που αντιμετωπίζω ακόμα στη χρήση του βιβλίου γενικότερα, είναι ότι δεν υπάρχει βιβλίο που να διδάσκει προγραμματισμό, και να διαφέρει κατά πολύ από το μάθημα των μαθηματικών. Θα έλεγα ότι είναι πολύ πιο όμοιο στο πνεύμα της ομιλίας του κ. Γούδα. Θα θέλαμε ένα διαδραστικό βιβλίο, ένα βιβλίο που αντιδρά σε αυτά που διαβάζει ο αναγνώστης. Ο μόνος τρόπος που θα μπορούσα να δω πιθανή υλοποίηση είναι μέσω βιβλιοθηκών, έτσι ώστε να είναι παροχή σε όλους το διαδραστικό αυτό βιβλίο. Κάποια γεγονότα υπάρχουν και δε μπορούμε να τα παραβλέψουμε. Έχουμε την τηλεόραση που επιδρά και αντιδρά πάρα πολύ εύκολα με το μυαλό του ανθρώπου, δουλεύει με ήχο και εικόνα, υπερέχει κατά πολύ του βιβλίου σε μια αρχική επαφή. Για να γίνει πολύ γρήγορα κουραστική σε αντίθεση με το βιβλίο, που πάρα πολύ δύσκολα το ανοίγει κανείς, αλλά αν αρχίσει το διάβασμα δεν ξεκολλάει μέχρι να το τελειώσει.

Ειλικρινά θα 'θελα να δω, μαζί με όλα τα άλλα προβλήματα που αναφέρθηκαν για τις βιβλιοθήκες, σοβαρότατα και πρακτικά και μια επιθετικότερη θέση των βιβλιοθηκών στην προσέλκυση αναγνωστών. Όπως ακριβώς δηλ. όλες οι άλλες εταιρείες έχουν ανακαλύψει το marketing για να πουλάνε τα προϊόντα τους, απλά αναρωτιέμαι αν θα μπορούσε να δημιουργηθεί και ένα marketing για τη χρήση των βιβλιοθηκών. Αν και αναγνωρίζω ότι αυτό σημαίνει παράλληλη αλλαγή σε άλλα προβλήματα, όπως είναι το τεχνικό υπόβαθρο, ο περίφημος ΟΤΕ στο να μας δώσει γραμμές. Δηλ. θα θέλαμε μεν όλοι να χρησιμοποιούμε τις ψηφιακές βιβλιοθήκες για την ταχύτητα, αλλά αυτήν την στιγμή η μικρή ταχύτητα που μας δίνει ο ΟΤΕ είναι

πρόβλημα σε μια αποτελεσματική έρευνα. Εκτός κι αν είμαστε μέσα στο δίκτυο, μέσα στο χώρο όπου οι ταχύτητες είναι καλύτερες. Να μη ξεχνάμε όπως αναφέραμε τα ΑΜΕΑ, τους τυφλούς. Οι βιβλιοθήκες παραμένουν να είναι κλειστές για την πλειονότητα των τυφλών, δεδομένου ότι μόνο το σύστημα Braille μπορούν να χρησιμοποιήσουν. Αλλά η τεχνολογία, τουλάχιστον θεωρητικά, γιατί δε ξέρω ακριβώς τι μπορεί να έχει γίνει στην πράξη, επιτρέπει στο μηχάνημα αντί να δείχνει στην οθόνη το κείμενο, να το διαβάζει κι έτσι ο τυφλός να μπορεί να χρησιμοποιεί τη βιβλιοθήκη τόσο αποτελεσματικά, όσο και οι υπόλοιποι, για να μη πω ότι κι εμάς πολλές φορές ο ήχος θα ήταν αρεστότερος, παρά να διαβάζουμε από την οθόνη. Ευχαριστώ πολύ για το χρόνο σας.

Καθηγητής Παναγιώτης Κικίλιας (ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ): Κύριε Κουτσογιώργη, είπαμε να κλείσουμε την ημερίδα όχι να την ανοίξουμε. Τέλος πάντων ένα λεπτό η κ. Κατσιρίκου και κλείνουμε.

κ. Ανθή Κατσιρίκου (ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ): Όσον αφορά στο marketing, ήθελα να πω στον κ. Κουτσογιώργη ότι οι βιβλιοθήκες από αρχαιοτάτων χρόνων εμπεριέχουν το marketing στη δουλειά τους. Και από τον τρόπο που προβάλλουν το υλικό, ακόμα και ότι συλλέγουν αυτό το υλικό, το ταξινομούν θεματικά και το οργανώνουν με αυτόν τον τρόπο είναι ένα είδος προβολής. Μην ξεχνάτε ότι οι βιβλιοθήκες έχουν brand name, επώνυμα προϊόντα για κάποια είδη καταναλωτικά. Αυτό ισχύει και για τις βιβλιοθήκες. Δηλ. φανταστείτε τον εαυτό σας να ψάχνετε ένα βιβλίο και ενώ θα λέτε πού θα το βρω, δε θα πάτε σε βιβλιοπωλεία. Θα πάτε σε βιβλιοθήκη. Και ειδικά στο εξωτερικό αυτό είναι πάρα πολύ συνηθισμένο. Δηλ. η βιβλιοθήκη αποτελεί μια εγγύηση και οι επώνυμες βιβλιοθήκες είναι ακόμα περισσότερο σήμα κατατεθέν ας πούμε, αυτό που ζητώ θα το βρω κλπ. Έτσι λοιπόν έχουν και την έννοια του brand name κατά κάποιο τρόπο, αν όχι όλες, τουλάχιστον πολλές βιβλιοθήκες.

Καθηγητής Παναγιώτης Κικίλιας (ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ): Πέρασε το ένα λεπτό. Έληξαν οι εργασίες της Δημερίδας. Φτάσαμε στο τέλος. Βέβαια τέλος δεν υπάρχει, το καταλαβαίνετε πολύ καλά. Φτάσαμε στο τέλος των εργασιών αυτής της ημέρας. Είμαι βέβαιος ότι θα μας δοθεί η ευκαιρία. Βλέπετε η κ. Δέρβου δεν έχει εξαντληθεί και δεν εξαντλείται με τίποτε. Αλλά θα την παρακαλέσω να τα μαζέψει για την επόμενη φορά όλα.

Θέλω να ευχαριστήσω πάρα πολύ, κυρίως, τη Δημοτική Βιβλιοθήκη Ερμούπολεως, την κ. Μιχαλόβιτς Χαρά, την κ. Δεκαβάλα Ειρήνη, το Διοικητικό Συμβούλιο της Δημοτικής Βιβλιοθήκης, το Δήμαρχο, το Νομάρχη, που με παρουσία ή δίχως παρουσία συμπαρίστανται και βοηθούν.

Να ευχαριστήσω πάρα πολύ τα παιδιά στην οργανωτική επιτροπή: Τη Νίνα, τη Σταυρούλα, τη Μαρία, την Κατερίνα, την Εύα, το Γιάννη, τον Κούλη, το Γιώργο κυρίως. Τράβηξαν πάρα πολύ δουλειά και μας βγάλανε ασπροπρόσωπους μέχρι τώρα και τους ευχαριστώ ιδιαίτερα.

Βεβαίως τον κ. Αλαφοδήμο, την κ. Κερμελή, που ήταν στην οργανωτική επιτροπή. Είχαμε προβλήματα. Είδατε ότι παρόλο που μας ειδοποίησαν ότι θα έρθουν, δεν πρόλαβαν. Εμείς ξεπερνάμε τα προβλήματα και προχωράμε.

Θέλω να ευχαριστήσω πάρα πολύ τους εισηγητές της Διημερίδας για τις τόσο ουσιαστικές και πραγματικά αξιόλογες εισηγήσεις τους. Να ευχαριστήσω εσάς για τις παρατηρήσεις σας και τις τοποθετήσεις σας. Να ευχαριστήσω για την παρουσία σας, πιστεύω ότι ο τόπος συνάντησης είναι προκαθορισμένος και ότι θα μας ξαναδοθεί η ευκαιρία να τα πούμε σε λίγο καιρό με απώτατο χρόνο τα 2 έτη από τώρα.

Εύχομαι να είμαστε όλοι καλά, να έχουμε το ίδιο κέφι και την ίδια επιθυμία για να ξαναβρεθούμε τότε.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.